

PAŃSTWOWA RADA OCHRONY PRZYRODY - KOMISJA DS. WÓD I MOKRADEŁ
THE STATE COUNCIL FOR NATURE CONSERVATION - WATER AND WETLAND COMMITTEE
Member of IUCN

Ministerstwo Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
tel.: +48 22-57-92-017, fax: + 48 22-57-92-730, WiM@prop.mos.gov.pl

PROP/WiM/2014-1-1-pn

Warszawa, 16 grudnia 2014 r.

Szanowny Pan
Marek Sawicki
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

OPINIA WSTĘPNA

w sprawie rządowego projektu ustawy o rybołówstwie morskim (druk sejmowy 2919)

Komisja PROP ds. Wód i Mokradeł, po przeanalizowaniu rządowego projektu w sprawie ustawy o rybołówstwie morskim (druk sejmowy 2919), stwierdza, że proponowane przepisy nie odpowiadają potrzebom ekosystemowego podejścia do zarządzania eksploatacją gatunków ryb o znaczeniu ekonomicznym. W szczególności nie gwarantują one skutecznego zapobiegania zagrożeniom, jakie dla odtwarzalności zasobów poławianych ryb oraz naturalnej różnorodności biologicznej niosą niektóre sposoby uprawiania rybołówstwa na Morzu Bałtyckim. Nie dają bowiem narzędzi prawnych do skutecznego minimalizowania oddziaływania rybołówstwa na zagrożone i chronione elementy ekosystemu (gatunki, siedliska) i umniejszają rolę organów resortu ochrony środowiska we współdecydowaniu o stanie zasobów przyrodniczych morza, co w końcowym efekcie znacząco utrudni realizację zadań na morzu organom ochrony przyrody. Poprzez nieuwzględnienie zasad ochrony gatunkowej są też sprzeczne z krajowymi przepisami w tym zakresie oraz powodują niepełną implementację wspólnotowych dyrektyw: ptasiej i siedliskowej.

Poważne zastrzeżenia budzi także kwestia tworzenia naukowych podstaw eksploatacji zasobów ryb. Daje się zauważyć tendencja do sektorowej monopolizacji decyzji w zakresie morskich badań rybackich i ichtiologicznych oraz badań zagrożeń ze strony rybołówstwa wobec innych elementów morskiego ekosystemu. Przepisy projektu ustawy w swoim obecnym brzmieniu mogą doprowadzić do marginalizacji innych państwowych podmiotów badawczych, a w efekcie do osłabienia zobiektywizowanej kontroli nad stanem zasobów przyrodniczych polskich wód morskich.

W związku z powyższym, Komisja PROP ds. Wód i Mokradeł postuluje wprowadzenie w projekcie ustawy przedstawionych niżej zmian.

Zaznaczamy, że ze względu na bardzo krótki czas na przygotowanie niniejszej opinii, ma ona charakter wstępny i może nie uwzględniać niektórych potrzebnych korekt. Jednocześnie zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 96 ust. 3 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody, Państwowa Rada Ochrony Przyrody jest ustawowo powołana do opiniowania projektów aktów prawnych mających wpływ na ochronę przyrody. Wnosimy więc, by w przyszłości uwzględniać PROP w procesie konsultowania takich projektów od możliwie wczesnych etapów ich przygotowywania. Umożliwi to unikanie zgłaszania uwag dopiero w ostatnich chwilach, na etapie prac parlamentarnych.

PROPOZYCJE SZCZEGÓŁOWE

Art. 1 ust. 1 pkt 2: Postulujemy zmianę brzmienia punktu na:

2) racjonalnego wykonywania rybołówstwa morskiego, w tym ochrony żywych zasobów morza oraz działań przyczyniających się do ograniczenia negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem Morza Bałtyckiego, w tym w szczególności zagrożone i chronione gatunki oraz siedliska przyrodnicze.

Uzasadnienie: Zgodnie z art. 2 ust. 3 zreformowanej Wspólnej Polityki Rybołówstwa „WPRyb wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnych skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego, a także dąży do zapewnienia, aby działalność w zakresie akwakultury i działalność połowowa nie powodowały degradacji środowiska morskiego.” Konieczność wprowadzenia podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem wynika również z Ramowej Dyrektywy ws. Strategii Morskiej. W związku z tym wnosimy o włączenie do art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy zapisów dotyczących konieczności podejmowania działań na rzecz ograniczenia negatywnego wpływu rybołówstwa morskiego na przyrodę.

Art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5: Postulujemy poszerzenie listy podmiotów naukowych i badawczych wymienionych w tym ustępie.

Uzasadnienie: Oprócz zdefiniowanych w niniejszym projekcie ustawy w pkt. 4 i 5 określić: „instytut badawczy – instytut badawczy, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618, z późn. zm); instytut naukowy – instytut naukowy, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619, z późn. zm.), art. 2.1 powinien zawierać także analogiczne punkty przedstawiające definicje innych placówek badawczych, w tym instytutów uczelni wyższych. Brak uwzględnienia tego rodzaju podmiotów naukowych i badawczych powoduje nierównoprawne traktowanie środowiska naukowego i jest ograniczeniem wolności nauki. Przepisy projektu ustawy w swoim obecnym brzmieniu eliminują z prac badawczych na rzecz ichtiofauny bałtyckiej przede wszystkim zespoły naukowo-badawcze i dydaktyczne uczelni wyższych (które nie kształcą inżynierów rybactwa, lecz kształcących np. morskich ichtiologów, biologów, ekologów lub specjalistów od ochrony środowiska morskiego). Przepisy nie wymieniają ich wśród instytucjonalnych podmiotów mogących wykonywać badania ichtiologiczne (rybackie) itp., w zakresie działań ustawy. Odbiera to aplikacyjny wymiar badań i edukacji akademickiego potencjału polskich uczelni specjalizujących się w naukach o morzu.

Art. 2 ust. 1 pkt 21: Postulujemy poszerzenie definicji „rybołówstwa morskiego”, poprzez nadanie jej pierwszej części brzmienia:

„21) rybołówstwo morskie – rybołówstwo komercyjne, rybołówstwo rekreacyjne, połów organizmów morskich w celach prowadzenia badań naukowych i monitoringowych lub prac rozwojowych albo w celu kształcenia, w tym w szczególności w zakresie rybołówstwa morskiego oraz biologii i ekologii morza, ochrona przyrody środowiska morskiego, a także zarybianie...”

Uzasadnienie: Definicja „rybołówstwa morskiego” jest obecnie zbyt wąska w zakresie połowów dla celów naukowych i edukacyjnych, gdyż nie uwzględnia potrzeb wykonywania połowów dla potrzeb badań i kształcenia w zakresie edukacji biologów oraz dla potrzeb monitoringu oraz działań z zakresu ochrony przyrody środowiska morskiego.

Art. 2 ust. 1: Postulujemy dodanie punktu definiującego „przyłów”.

Uzasadnienie: Przyłów jest jednym z najważniejszych elementów negatywnego oddziaływania rybołówstwa morskiego na ekosystemy i gatunki morskie. Definicja przyłowu powinna różnicować przyłów ryb komercyjnych od przyłowu innych organizmów morskich (w tym gatunków chronionych), gdyż powinny one być rejestrowane w odmienny sposób w dokumentach połowowych (miesięcznych raportach połowowych i dziennikach połowowych). Zwracamy także uwagę na potrzebę uregulowania w tej ustawie kwestii postępowania z tzw. „odrzutami”.

Art. 3: Postulujemy nadać wprowadzeniu do artykułu brzmienie: *„Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, granice między wodami morskimi a wodami śródlądowymi do celów wykonywania rybołówstwa morskiego, mając na względzie uwarunkowania ekosystemowe oraz zróżnicowanie metod zarządzania żywymi zasobami morza i wód śródlądowych.”*

Uzasadnienie: Wyznaczenie granic pomiędzy wodami morskimi a śródlądowymi powinno uwzględniać nie tylko zróżnicowanie metod zarządzania żywymi zasobami morza i wód śródlądowych ale przede wszystkim uwarunkowania ekosystemowe w różnych typach wód.

Art. 5: Postulujemy uzupełnienie o artykułu o punkt dotyczący zakazu prowadzenia połowów na obszarach chronionej przyrody (parki narodowe, rezerваты) jeśli jest taki zapis w ich planach ochrony, a także zakazu takich sposobów połowów, które znacząco oddziałują na gatunki ściśle chronione oraz na przedmioty ochrony w morskich obszarach Natura 2000.

Uzasadnienie: W niniejszym projekcie ustawy konieczne jest uwzględnienie zapisów gwarantujących eliminację negatywnego wpływu rybołówstwa morskiego na gatunki ściśle chronione oraz na cele ochrony obszarów chronionej przyrody, zwłaszcza morskich obszarów Natura 2000.

Art. 6: Po ust. 3 proponujemy dodać ustęp w brzmieniu:

„Na obszarowych formach ochrony przyrody, w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody, jeśli dopuszcza się połów ryb, narzędzie powinno w części wynurzonej mieć dodatkowe oznakowanie identyfikujące jego rodzaj”.

Uzasadnienie: Identyfikacja rodzaju narzędzia połowowego jest bardzo ważnym elementem skutecznej kontroli wpływu rybołówstwa na cele ochrony przyrody na obszarowych formach ochrony przyrody.

Art. 6: Po ust. 6 należy dodać ustęp w brzmieniu:

„Postanowienia ust. 6 nie dotyczą okazów gatunków objętych ochroną gatunkową, które w miarę możliwości należy niezwłocznie uwolnić, a jeśli są martwe lub niezdolne do samodzielnego przeżycia – w przypadku żywych ptaków i ssaków przekazać je do odpowiedniego ośrodka rehabilitacji zwierząt, a w przypadku pozostałych organizmów, przekazać... (unormowanie jak przyjęte w przypadku przyłowu gatunków chronionych)”

Uzasadnienie: Ustęp 6 nie uwzględnia, że nie wszystko co jadalne, może być przekazane do spożycia wskazanym instytucjom. Nie dotyczy to organizmów chronionych. Należy wprowadzić albo szczegółowy opis, albo, jeśli w art. 10 pkt. 2 zostanie dodana delegacja do uregulowania tego zagadnienia w rozporządzeniu, odesłać do rozporządzenia.

Art. 9 ust. 3: Postulujemy nadać temu ustępowi brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rybołówstwa morskiego prowadzi i aktualizuje na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra ogólnodostępny wykaz określający:”

Uzasadnienie: Ponieważ odnawialne zasoby morskie są dobrem wspólnym, wszelkie informacje dotyczące sposobów ich eksploatacji, w tym te dotyczące zdolności połowowej statków rybackich oraz niewykorzystanej kwoty połowowej, powinny być łatwo dostępne dla wszystkich obywateli.

Art. 10: Postulujemy nadać wprowadzeniu do tego artykułu brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rybołówstwa morskiego, w zakresie nieobjętym przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi wspólnej polityki rybołówstwa, zwanej dalej „WPR”, określi, po zasięgnięciu opinii instytutów badawczych, instytutów naukowego lub szkół wyższych, prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe w zakresie rybołówstwa morskiego lub biologii i ekologii morza, organizacji społeczno-zawodowych rybaków i organizacji pozarządowych zajmujących się ochroną przyrody, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska w drodze rozporządzenia...”

Uzasadnienie: Zasady dobrych rządów, o których mowa w Artykule 3 WPRyb, powinny być wdrożone także na wodach nieobjętych przepisami WPRyb, w szczególności w zakresie ustanawiania środków zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi (art. 3 lit. c) oraz przy odpowiednim zaangażowaniu zainteresowanych stron (art. 3 lit. f). Tylko takie podejście zagwarantować może szeroką akceptację proponowanych środków i przyczynić się do sprawnego zarządzania działalnością połowową.

Art. 10 pkt 2 Postulujemy rozważenie dodania w lit. d obowiązku zgłoszenia przyłowu gatunków chronionych także organom podległym Ministerstwu Środowiska (Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska) oraz ustalenie miejsca i czasu wyładunku oraz przeznaczenia gatunków chronionych z przyłowu z organami Ministerstwa Środowiska (GDOŚ/RDOŚ, GIOŚ/WIOŚ). Dodatkowo należy po lit. c dodać nową literę w brzmieniu:

„sposób postępowania w przypadku połowu okazów gatunków objętych ochroną gatunkową w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;”

Dodatkowo na końcu pkt 1 spójnik „lub” należy zastąpić spójnikiem „i”.

Uzasadnienie: Zagadnienia sposobów eksploatacji zasobów przyrodniczych z uwagi na możliwość oddziaływania ich na gatunki i siedliska chronione, powinny być konsultowane z Ministerstwem Środowiska. Z tego powodu postulujemy zbadanie, czy zgłoszenie przyłowu gatunków chronionych wyłącznie Inspektorowi Rybołówstwa jest zgodne z prawem (między innymi z prawem wspólnotowym w odniesieniu do ptaków oraz gatunków z załączników II i IV Dyrektywy Siedliskowej). W przekonaniu PROP, ze względu na efektywność ochrony przyrody, organy podległe Ministerstwu Środowiska (RDOŚ/GDOŚ) powinny mieć bezpośrednią informację o przyłowie gatunków chronionych oraz posiadać wpływ na zbieranie tego rodzaju informacji.

Uregulowań prawnych w rozporządzeniu wzmiankowanym w art. 10 pkt 2 wymaga także kwestia uwalniania chronionych gatunków z przyłowu, jeśli są żywe, przekazywanie ich do wyspecjalizowanych ośrodków rehabilitacji (dot. to przede wszystkim ptaków i ssaków morskich, których szanse na przeżycie w przypadku uwolnienia są ograniczone ze względu na doznane obrażenia lub osłabienia) lub do jednostek naukowych (niektórych okazów martwych).

Rozporządzenie powinno uwzględniać wszystkie elementy uwzględnione w pkt 1 i 2.

Art. 11: Naszym zdaniem nie jest uzasadnione, by na obszarach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 nie mogło obowiązywać rozporządzenie, o którym mowa w ust. 10. Rozporządzenie to może różnicować terytorialnie niektóre zasady (np. wymiary i okresy ochronne). Gdyby jednak artykuł 11 miał zostać, delegacja do zarządzeń powinna zawierać wszystkie te same elementy, co rozporządzenie, o którym mowa w art. 10, a także te same zasady opiniowania i uzgadniania zarządzeń. Nie można dopuścić, że na części wód istnieją zasady zgłaszania przyłowu i postępowania z niektórymi złowionymi organizmami, a na niektórych nie (lub znacząco odmienne). W odniesieniu do zasad opiniowania w art. 11 należałoby dodać dodatkowo właściwego terytorialnie regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz dyrektora urzędu morskiego, jeśli połowy są prowadzone na morskim obszarze Natura 2000 także.

Art. 44 ust. 3: Postulujemy preredagowanie tego punktu, tak, aby uczynić go bardziej zrozumiałym. Zapewne wskazane będzie podzielenie go na dwa oddzielne ustępy.

Uzasadnienie: W swoim obecnym brzmieniu ten punkt jest niezrozumiały – nawet dla specjalistów z dziedziny rybactwa morskiego. Ponadto postulujemy, aby w kontekście konieczności unikania przyłowu gatunków chronionych przeanalizować ten punkt pod kątem zgodności z ustawą o ochronie przyrody i rozporządzeniami wykonawczymi do niej. Przyłowione gatunki chronione na pewno nie są celem ukierunkowanych połowów. Gatunki chronione z przyłowu są gatunkami w kompetencji Ministerstwa Środowiska.

Art. 45 pkt 3: Postulujemy uzupełnienie zapisu o rodzaju kształcenia inne niż tylko w zakresie rybołówstwa morskiego: „...w zakresie rybołówstwa morskiego oraz zrównoważonego użytkowania i ochrony ekosystemów morskich ...” lub „w zakresie rybołówstwa morskiego oraz biologii i ekologii morza”.

Uzasadnienie: W swoim obecnym brzmieniu ten punkt w sposób pozbawiony racjonalnego uzasadnienia zawęża nadania naukowe i kształcenie tylko do rybołówstwa morskiego, eliminując tym samym możliwość prowadzenia innych badań i kształcenia przyrodników (np. morskich ichtiologów, biologów, ekologów czy kadr dla ochrony środowiska).

Art. 47: Postulujemy zmianę brzmienia wprowadzenia do artykułu na:

„Minister właściwy do spraw rybołówstwa na obszarach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 3, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw środowiska, instytutów badawczych, instytutów naukowego lub szkół wyższych, prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe w zakresie rybołówstwa morskiego lub biologii i ekologii morza, organizacji społeczno-zawodowych rybaków i organizacji pozarządowych zajmujących się ochroną przyrody, ...”

Uzasadnienie: Zasady dobrych rządów o których mowa w Artykule 3 WPRyb powinny być wdrożone także na wodach nieobjętych przepisami WPRyb, w szczególności w zakresie ustanawiania środków zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi (art. 3 lit. c) oraz przy odpowiednim zaangażowaniu zainteresowanych stron (art. 3 lit. f). Tylko takie podejście zagwarantować może szeroką akceptację wprowadzanych środków i przyczynić się do sprawnego zarządzania działalnością połowową.

Art. 77: Postulujemy usunąć ustęp 2 i nadać wprowadzeniu do artykułu brzmienie: *„Kapitan statku rybackiego o długości całkowitej poniżej 10 m jest obowiązany do sporządzania miesięcznego raportu połowowego, dzienników połowowych oraz odnotowywania okoliczności (czas, miejsce, narzędzie) i liczby odnotowanych w przyłowie gatunków objętych ochroną gatunkową.*

Uzasadnienie: Zapis *„Przepisu ust. 1 nie stosuje się do statków rybackich o długości całkowitej od 8 do 10 m, przy użyciu których prowadzi się połowy dorsza”* tworzy lukę w ocenie oddziaływania tego segmentu rybołówstwa na zasoby morza, tym bardziej, że jednostki te stosują narzędzia typu GNS, odpowiedzialne za przyłów organizmów występujących w strefie przybrzeżnej, zatem również gatunków istotnych z punktu widzenia celów ochrony przyrody. Odnotowywanie okoliczności (czas, miejsce, narzędzie) i liczby odnotowanych w przyłowie gatunków chronionych jest bardzo ważne dla oceny negatywnego wpływu rybołówstwa na cele ochrony przyrody oraz dla planowania skutecznych działań zaradczych dla eliminacji lub ograniczenia tego wpływu.

Art. 80 ust. 1 pkt 2: Postulujemy przeredagowanie tego punktu i nadanie mu brzmienia:

„2) programu monitorowania przypadkowych połowów waleni, o którym mowa w rozporządzeniu nr 812/2004

– minister właściwy do spraw rybołówstwa, w uzgodnieniu z Ministrem Środowiska, powierza państwowemu instytutowi badawczemu, instytutowi naukowemu albo szkole wyższej, prowadzącym badania naukowe lub prace rozwojowe w zakresie WPR lub biologii i ekologii morza”.

Uzasadnienie: Art. 80 pkt 2 w swoim obecnym brzmieniu wskazuje na wolę uprzywilejowania resortowej placówki naukowej Ministerstwa Rolnictwa i RW. Projekt ustawy eliminuje tym samym możliwość wykonywania monitorowania przypadkowych połowów waleni np. przez Stację Morską Instytutu Oceanografii Uniwersytetu Gdańskiego – placówkę akademicką posiadającą największe w kraju doświadczenie w badaniach waleni i doradztwie naukowym w tym zakresie. Wg najlepszych międzynarodowych standardów, ten rodzaj badań (monitoringu/inspekcji) co do zasady powinien być powierzany placówkom badawczym przede wszystkim nie związanym z sektorem rybołówstwa (niezależnym od niego). Proponowany w projekcie ustawy przepis zmierza w przeciwnym kierunku.

Art. 80: Postulujemy uzupełnienie zapisu artykułu o konieczność zobowiązania instytucji monitorującej przyłów waleni do odnotowywania przyłowu innych gatunków chronionych (ptaków, fok, ryb).

Uzasadnienie: Minister właściwy do spraw rybołówstwa powinien zobowiązywać instytucję monitorującą przyłów waleni do monitorowania przyłowu innych gatunków chronionych (ptaków, fok, ryb). Należy podkreślić, że polskie wody morskie są zimowiskiem

o europejskim znaczeniu dla gatunków morskich ptaków wodnych, w przypadku których przyłów jest ważną przyczyną śmiertelności osobników, mogącą mieć znaczenie dla trendów liczebności populacji.

Art. 81 ust. 6: Postulujemy uzupełnienie brzmienia tego ustępu o zobowiązanie armatora statku do uznania prowadzenia obserwacji i dokumentowania czynności połowowych z łodzi badawczej towarzyszącej jednostce wykonującej połowy

Uzasadnienie: W przypadku braku obserwatora, armator statku powinien być zobowiązany nie tylko do uznania możliwości ew. zainstalowania na jednostce połowowej systemu rejestracji obrazu (CCTV), ale także do uznania prowadzenia obserwacji i dokumentowania czynności połowowych z łodzi badawczej, towarzyszącej jednostce wykonującej połowy – jest to powszechnie uznana metoda badawcza.

Art. 91: Postulujemy poszerzenie zakresu podmiotów naukowych uprawnionych do połowów organizmów morskich w celach prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych albo w celu kształcenia – także w zakresie biologii i ekologii morza.

Uzasadnienie: Pozwolenie wzmiankowane w ust. 1 tego artykułu ogranicza to tylko do 2 typów instytucji (eliminuje instytucje szkół wyższych, szczególnie te, które nie pracują i nie pracowały „w zakresie rybołówstwa morskiego”), a w ust. 2. ogranicza zezwolenie to do placówek edukacyjnych kształcących wyłącznie w zakresie rybołówstwa morskiego, co w przekonaniu Komisji WiM PROP jest podejściem błędnym, gdyż eliminuje placówki kształcące dla potrzeb ochrony przyrody i środowiska – biologów, ekologów itp.

Art. 102: Postulujemy zmianę brzmienia wprowadzenia do artykułu na:

„Minister właściwy do spraw rybołówstwa, po zaciągnięciu opinii ministra właściwego ds. środowiska, instytutu badawczego, instytutu naukowego lub szkoły wyższej, prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe w zakresie rybołówstwa morskiego lub biologii i ekologii morza oraz organizacji społeczno-zawodowych rybaków oraz organizacji pozarządowych zajmujących się ochroną przyrody, określi w drodze rozporządzenia:”

Uzasadnienie: Zasady dobrych rządów o których mowa w art. 3 WPRyb powinny być wdrożone także na wodach nieobjętych przepisami WPRyb, w szczególności w zakresie ustanawiania środków zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi (art. 3 lit. c) oraz przy odpowiednim zaangażowaniu zainteresowanych stron (art. 3 lit. f). Tylko takie podejście zagwarantować może szeroką akceptację wprowadzanych środków i przyczynić się do sprawnego zarządzania działalnością połowową.

Art. 104 ust. 1: Postulujemy zmianę brzmienia punktu na:

„Prowadzenie na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej chowu lub hodowli organizmów morskich albo zarybiania wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego, w drodze decyzji, przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa, w uzgodnieniu z ministrem właściwym ds. środowiska, dokonywanym na podstawie oceny oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko.”

Uzasadnienie: Zarówno chów, hodowla ryb oraz zarybiania są ingerencją w naturalny ekosystem morski. Mogą silnie negatywnie oddziaływać na pulę genetyczną dzikich populacji

gatunków zagrożonych. Hodowle i zarybiania realizowane na polskich obszarach wód morskich i w ujściach rzek Pomorza mogą tym samym oddziaływać na cele ochrony obszarów Natura 2000. W związku z tym, przed wydaniem decyzji minister odpowiedzialny za rybołówstwo powinien wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko (i ew. oceny wpływu na obszar Natura 2000) oraz na podstawie tej oceny uzyskać uzgodnienie decyzji przez ministra odpowiedzialnego za ochronę środowiska. Ustawodawca w proponowanej ustawie odnosi się częściowo do tej kwestii w art. 104 ust. 5, pkt 1, w którym mowa jest o odstąpieniu od wydania decyzji w przypadku, jeżeli planowana działalność „stanowiłaby zagrożenie trwałości lub równowagi środowiska...”. Brakuje jednak szczegółowych zapisów określających metodykę, w ramach której zagrożenia te zostaną zidentyfikowane. Procedura oceny oddziaływania na środowisko pozwala proces ten przeprowadzić.

Art. 106 ust. 1: Postulujemy zmianę brzmienia punktu na:

„Wprowadzanie do obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub przenoszenie na tych obszarach organizmów morskich gatunków obcych lub gatunków niewystępujących miejscowo, wymaga uzyskania zezwolenia, wydawanego, w drodze decyzji, przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa, w uzgodnieniu z ministrem właściwym ds. środowiska, dokonywanym na podstawie oceny oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko.”

Uzasadnienie: Wprowadzanie gatunków obcych lub niewystępujących jest ingerencją w naturalny ekosystem morski i powinno być poprzedzone przeprowadzeniem rzetelnej oceny oddziaływania na środowisko. W związku z tym przed wydaniem decyzji minister odpowiedzialny za rybołówstwo powinien wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko oraz na podstawie tej oceny uzyskać zgodę ministra odpowiedzialnego za ochronę środowiska. Ustawodawca w proponowanej ustawie odnosi się częściowo do tej kwestii w art. 106 ust. 9 pkt 1, gdzie mowa jest o odstąpieniu od wydania decyzji w przypadku, gdy planowana działalność „stanowiłaby zagrożenie trwałości lub równowagi środowiska...”. Brakuje jednak szczegółowych zapisów określających metodykę, w ramach której zagrożenia te zostaną zidentyfikowane. Procedura oceny oddziaływania na środowisko pozwala proces ten przeprowadzić. Przeprowadzenie takiej procedury jest szczególnie ważne w przypadku oddziaływania na przedmioty ochrony w parkach narodowych i obszarach N2000 oraz oddziaływania na realizację celów ogólnobałtyckich i krajowych programów odtwarzania gatunków czy siedlisk.

dr Przemysław Nawrocki
przewodniczący Komisji PROP ds. Wód i Mokradeł

Do wiadomości:

- Maciej Grabowski, Minister Środowiska
- Piotr Otawski, Główny Konserwator Przyrody
- Krzysztof Jurgiel, Przewodniczący Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Sejm RP
- Członkowie PROP
- a/a